

kateremu razgrejemo špico počasi do rudečega žara in kateremu potem špico vtaknemo za par trenutkov v živo srebro, a shladimo jo v navadni vodi kakor druge svedre, potem prevrtamo ž njo tudi najtrje jeklo. Treba pa je mnogo vaje in velike previdnosti pri izdelovanju takih svedrov, če hočemo, da se nam posrečijo.

Goreč petrolej najložje pogasiš s sladkim mlekom.

Kmetijstvo.

Prememba piče.

Mnogo škode imajo naši živinorejci od tega, da ne postopajo umno pri spremembi piče. To se opazuje posebno pomladi, pa tudi jeseni. Krave imajo mnogo manj mleka, ako jim za suho krmo nakrat začnemo dajati svežo in narobe, ob enem pa živina tudi vidno shujša. Včasih se pa pridružijo še kake bolezni.

Zatorej se pa priporoča, da kmetovalci pomladi le polagoma prehajajo od suhe krme na svežo in jeseni od sveže na suho. Jeseni je to posebno lahko mogoče, ko imamo še repno zeljišče, da je primešavamo suhi krmi. Pomladi pa moramo gledati, da si privarujemo toliko sena, da je primešavamo krmi. Popolen prehod od jedne krme na drugo sme se izvršiti le v kacin desetih dneh.

Ker je v mladi travi veliko vode, je najbolje, če se zvečer kosi in domu spravi, tudi je treba gledati, da je dež ne zmoči. Mlada trava rada zvane in se potem živini v želodcu sprijema in vsled tega živino grize ali pa napenja. Tudi je dobro, da se daje živini več soli, ko se jej začne pokladati sveža krma.

Previdni gospodarji v nekaterih krajih imajo navado, da si sejejo nekaj rži za krmo. Tako imajo zgodaj zeleno krmo, katera je zaradi tega boljša kakor detelja, ker tako rada ne napenja.

Ako vsled neprevidnega krmljenja s svežo klajo, živinče napne, je najbolje, če se živinče pelje k prav mrzli vodi in se ž njo poliva posebno spodaj pod vampom in lakotnicah. Tudi je dobro, če se na hrbet pokladajo v vodi namočeni žaklji. Tako naj se ravna, dokler se ne začne živinče tresti. Zmerno gibanje potem odpravi popolnoma nevarnost.

Mi dajemo temu sredstvu prednost pred drugimi, tudi preskušeni, ker se mrzla voda povsod lahko dobi. Drugih sredstev pa večkrat ni pri rokah.

Ko začneš pomladi goniti živino na pašo, jej tudi moraš pokladati v hlevu nekaj časa še suhe krme, ker sicer se pokažejo ravno tiste slabe posledice, kakor bi v hlevu prehitro krmo menjal. Od tod prihaja, da večkrat vidimo, kako pomladi posebno teleta shujšajo in postajajo mršave.

Res je, da je pomladi krma dražja, ali to nikakor ne sme živinorejca nagibati, da bi kar začel s svežo krmo. Več škode bi potem imel pri mleku in pri teži živine, nego bi pa privaroval pri piči. Pa ne le plemeni živini hitro ne menjaj piče, temveč tudi tisti ne, ki jo

debeliš. Natančnejša opazovanja so pokazala, da tudi taka živina živina, naj se sicer ž njo še tako skrbno ravna pri premembi krme zgubi mnogo na teži. Dr. Lehman je opazoval vola, ki so ga debelili. Če tudi so mu dali slednji dan dosti jesti, vendar je shujšal za 12 kilogramov v najmanjstih dneh, ko je dobil svežo krmo in je minol še dober teden, da se je toliko odebelil, da je tehtal, kakor poprej. Klaja skoro treh tednov je bila toraj izgubljena. Zato pa še opominjamo kmetovalce, da naj umno in previdno postopajo pri premembi krme.

Kmetijske raznoterosti.

Jagnjeta. Mnogi posestniki mislijo, da je bolje jagnjeta odgajati v hlevu, nego pa po pašnikih. To je pa popolnoma napačno. Živalice potrebujejo prostega gibanja, da se lepo razvijejo. Tudi krmljenje v hlevu preveč stane. Veliko krme se pogubi in tudi v hlevu močnejše živalice slabše odrivajo. V hlevu tudi ni potrebnega čistega zraka. Kjer ni potrebnih pašnikov, naj se ovčarstvo opusti. Samo kupljene ovce se morejo debeliti na takem posestvu, pa njih meso vendar ni tako okusno, kakor od ovac, ki hodijo na pašo.

Umetno in naravno vino. Vedno težje je spoznati prava naravna vina od umetno izboljšanih. Dolgo se je mislilo, da naravno vino ne sme imeti dosti proste vinske kisline. Preiskave so pa pokazale, da to ne velja. Kakor se kaže, je najbolj zanesljiv za preiskavanje vin le okus. Ponarejena vina se pač dajo kemično določiti, nikakor pa ne popravljen, če so se prav popravila in se ni pridejalo snovij, katerih tako ni v vinu.

Poučni in zabavni del.

Potopisne črte.

Iz Ljubljane v Ljubljano.

Spisuje Jos. Levičnik.

(Dalje.)

Prva postaja od Zagreba proti Karlovcu imenuje se Ljeskovac. Izrastla je iz tal še le pozneje, kakor se je gradila proga Zagreb-Karlovac; brž ko ne še le ob času, ko se je potegnila železnica naprej proti Reki. (Prva leta, ko sem se vozil v Karlovac, je še ni bilo.) Je pa v tej okolici več grajščin, — in so gotovo morali delati za novo postajo dotični posestniki. — Naslednja postaja je Zdenčina. Neposredna bližnja okolica njena je nekako pusta in dolgočasna; zato pa bližnja oddaljenost njena ni brez zanimivosti. K levi ne daleč proč sta dve vasi Gorenja in Dolenja Zdenčina, katerih stanovnikom daje dovažanje hrastovega in bukovega lesa iz bližnjih gozdov k postaji dober zaslužek. Iz Zdenčine pelje tudi proti izhodu okrajna cesta v Jamnico, kateri kraj ima vire kisle vode. Okoli 100.000 steklenic se te vode na leto speča, pa menda le bolj po Hrvatskem, ker se ne spominjam, da bi bil čul, da se prodaja tudi po naših krajih; zlasti po Gorenjskem ne. Proti desni pa se kažejo v daljavi z gozdi obraščeno gorovje Plješivica in s trsjem nadani Okiški vrhovi. Na najvišjem izmed poslednjih medli v otožni samoti razvalina starega okiškega gradu, ki je bil zibelka že izumrle gro-